

עין משפט
נר מצוה

צ א מיי פ"ב מ"א
סומא חולין ג"כ
[א] מיי פ"ב מ"א
אזת סומא חולין ג"כ

צ א ב מיי פ"ב מ"א
סומא חולין ג"כ
צ ב מיי פ"ב מ"א
סומא חולין ג"כ

[ע] ח"ט ח"ט ח"ט
ד"ס חולין ג"כ

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

ר"א ח"ט ח"ט ח"ט
ר"א ח"ט ח"ט ח"ט

בנבלתה ולא בעור ולא בעצמות. וא"כ אמרי לא מיימי
ממני' העור והרובע (לקמן ק"ז) דמן בהירא העור
אזת מטרקף למאן עומא נבלות וי"ל דמיימי מהכא משום דרבה
בר רב חאלא קאמר עלה לא נכרה אלל עשאן ליקי קדרה דלמאני

אי למומא נבלות תניא מומא אובלין

*דתיא העור והשליא אין מומאין מומא
אובלין עור ששלק והשליא שחישב עליה

מומאין מומא אובלין מומא נבילות נמי

תניא בנבלתה ולא בעור ולא בעצמות

ולא בנידון ולא בכרנים ולא במלפין ואמר

רבה בר רב הונא לא נבילה אלא שלש

ציק קדרה לעולם מומא אובלין ושאינו עור

חמר דמאין: שלא שיצתה: א"ר אלעזר

לא שנו אלא שאין עמה ולד אבל יש עמה

ולד אין חוששין לולד אחר ור' יוחנן אמר בין

אין עמה ולד בין יש עמה ולד חוששין לולד

אחר, איני והא א"ר רימיה: לחומרא אמר ר'

אלעזר: אלא או אמר רבי אבהו א"ר אלעזר

לא שנו אלא שאינה קשורה בולד אבל

קשורה בולד אין חוששין לולד אחר ור' יוחנן

אמר אנו אין לנו אלא שלש בלא ולד אבל יש

עמה ולד בין קשורה בולד, בין אין קשורה

בולד אין חוששין לולד אחר, והיינו דאמר ר'

רימיה לחומרא אמר ר' אלעזר תניא כוותיה

דר' אלעזר: המפלת מין בהמה היה ועוף

וישליא עמה: דמן שקשורה בהן אין חוששין

לולד אחר אינה השרה בהן הריני משיל עליה

דומר שני ולדות שאני אומר עמה נימוח

שפיר של שליש עמה נימחה שליתו של

שפיר: המבכרת שהפילה [וכו'] מאי טעמא

אמר רב איקא בריה דרב אמי רוב בהמות

יולדות דבר הקדוש בכבורה ומיעוט בהמות

דבר שאינו קדוש בכבורה ומאי ניהו נרמה

ובל היולדות, יולדות מיעוט נרמה ומחצה

נקבות, סמך מיעוט נרמה למחצה דנקבות

והווי להו מיעוט מיעוט: ובמקדשין הקבר:

מ"פ א"ב בר מיקדש הוא: ואין קברים

אותה: *אבי רובא דאמרי תרווייהו כל דבר

שיש בו רפואה אין בו משום דרכי האמרי

*אין בו רפואה יש בו משום דרכי האמרי

ודתניא אילן שמשד פירותיו סוקרו בסיקרא

[ומיעוט באבנים] בשלמא מיעוט באבנים כי היכי

דיניכרש

שאינו בין קורה לאינה קורה: מ"ט. יעלינה ללכדים ולא

מספקין לה בשלית הכסר: דבר הקדוש בצבורה. אם היה זכר:

נרמה. קונטרסיי"ח רחל שילדה מין עז או עז שילדה דומה

לרחל ואמרינן בצבורה (דף י"ג). דלא קדיש דכתיב אך צבור שור

עד שיהא הוא שור וצטרו שור: וכל היולדות דרבן לילד מחלה

זכרים ומחלה נקבות. הלכך ולד זה ספק זכר ספק נקבה ונקבה לא

קדשה ואח"כ זכר הוא שמה נרמה הוא: הווי זכרים מיעוט.

ולמיעוט אין חוששין: רובא בר מיקדש הוא. בין זכר ובין נקבה

מין מנדמה: יש בו משום רפואה. כגון משקה או סם או לחש

שלוש על המכה: אין בו משום רפואה. כגון שעששין שלא על

החולי כגון קבורת שליש צפרים דרכים וכיוצא בהם שדומין לנימוח:

דיניכוח

קודש דפרך א"ר חייא דלמא וכו' מאחר דאינה מטמאה במגע

פרסום אבל דלרבי חייל לא יחל כל כך שתקרב מטעם פרסום כיון דלפניו ילדה דבר הקדוש לא צני קבורה משום דבטל:

רובא בר מיקדש הוא. משום דאיכה נרמה דלא קדיש קאמר רובא ולא כולה ואח"כ [ו] והא בולד קדשים הכל קדוש כדמוכה בתמורה

בסוף פרק * (כל הקרבנות) (דף י"ג). דקאמר אבל כלאים סוממס ואדריגוינס או אחת מולא אלל בולדות קדשים אלמא כלאים

הטלד מבהמה קדושה קדיש וכו' נרמה כדמוכה בצבורה (דף י"ג). דקאמר הסמא כלאים מרבה ליה נרמה מבעיא וי"ל דהויא דהתם

לעומתם נבלות. אם נעשה בשר להקשר כנבלת החמור עמלה: לא
לרבה. למטוטינה דלא ודאי לאו בשר ניהו: אלל שנעשה ליקי
קדרה. בשלן הרבה עם חליון: לעולם לעומת אובלין. *ומתני'
לא איפשיט דהתם עור ששלקו מניא וצבור בהמה אחרת קמיימי אבל
תורה אור עור חמור מלי: אלל שאלן עמ

ולד. בלוחה שצפנים: אבל יש עמה

ולד. והואש אלל ראוה ורובו לפנים:

לון חוששין. שמה עור היה ולד אחר

עם זה ויאל ושליו זו שלו היא וזה

שצפנים כבר ילחה שליו ומ"מ שליו

זו אכורה דשמה של ולד אחר היתה:

והאמר ר' ירמיה לחומרא אחרת

ר' אלעזר. דבר זה שהיה מחמיר

מ"י יוחנן: לא שט. דלכורה בלכילה

דמשמע אפילו יש עמה ולד צפנים:

אלל שאינה קשורה בו. והתם איכה

למיר ליה שצפנים היתה שליו אחרת

ונמוחה וילחה ושליו זו של ולד אחר

היתה ונמוחה וילל: אבל קשורה בו.

ודאי שליו זו שלו היתה ומומרת

לע. שמה אכורה בלכילה: אלל

שליו. שילחה מקלחה ואין עמה

ולד צפנים דהתם חוששין שמה ולא

מימי הולד סם: אבל יש עמה ולד.

אפי' אינה קשורה בו מותרת

בדרידה לטין לה: מין בהמה חיה

ועוף. ורבנן היא דלמרי במסכת

דה (דף כ"א). כל שאין בו מותרת

אדם אינו ולד: אין חוששין לולד

אחר. ואם נעמה הקבר בלא דם

דהוי ליה יבישתא טעורה: אינה

קשורה בה הריני מטייל. על אשה

האח: חומר שני ולדות. דחוששין

שמה היה בשליו זו ולד זכר נקבה

ושב עליו לנקבה ואפי' בלידה

יבישתא טעורה שצפנים כדון נקבה

מחמת ספק ולד אחר וצם חומרו של

זה נטיל עליה ונאמר אלל ושליו

זו ולל היה כה ולד אחר זו אינה ולד

ואין לה שום ימי קושר והיינו חומר

שאלל לא נמלא זה עמה קי"ל במסכת

דה (דף י"ג). המפלת שליו תב

לכר ולנקבה וטמין לה מיהא ימי

לוי"ל: זכר זכר שליו בלא ולד

אבל לזו אין ימי טיבה: שמה נימוח

שפיר של שליו זו. והוא היה ולד

נמור: ושמה נימוחה שליו של שפיר

זה. ושליו זו לאו שלו היתה אלמא

רבינו גרשום

אמר שליו נמי אמרה

לא צריך קרא למיטרא

לא נצרכה אלא אפי'

שעשאן לציץ קדרה

לכוסר אפי' בישיק

ביותר אפי' קדרה

שמכשילן ביותר אין

לעולם שפוטא אובלין

מבעי ליה או ספסא

מומא אובלין ואם

לא ווי אמרה חנינא

דספסא מומא אובלין

עור ששלק אפי' שאר

עורות מספסאן מיטת

אובלין כי שלק חרש

לית עינין עור חמור

דאפי': א"ר אלעזר

לא שנו אלא שאין

עמה ולד לכוסר מה

התן שלא שיצתה

מקצתה אמרה באבילה

דאין שליו בלא ולד

דאין שאין עמה ולד

בפי' בהמה אבל יש

עמה ולד בפי' הבהמה

אין חוששין לולד אחר

דלא נימא אע"פ שיש

בפיעה ולד שמה ולד

אלא אע"פ לא שנו אלא

אמר שליו נמי אמרה

לא צריך קרא למיטרא

לא נצרכה אלא אפי'

שעשאן לציץ קדרה

לכוסר אפי' בישיק

ביותר אפי' קדרה

שמכשילן ביותר אין

לעולם שפוטא אובלין

מבעי ליה או ספסא

מומא אובלין ואם

לא ווי אמרה חנינא

דספסא מומא אובלין

עור ששלק אפי' שאר

עורות מספסאן מיטת

אובלין כי שלק חרש

לית עינין עור חמור

דאפי': א"ר אלעזר

לא שנו אלא שאין

עמה ולד לכוסר מה

התן שלא שיצתה

מקצתה אמרה באבילה

דאין שליו בלא ולד

דאין שאין עמה ולד

בפי' בהמה אבל יש

עמה ולד בפי' הבהמה

אין חוששין לולד אחר

דלא נימא אע"פ שיש

בפיעה ולד שמה ולד

אלא אע"פ לא שנו אלא

אמר שליו נמי אמרה

לא צריך קרא למיטרא

לא נצרכה אלא אפי'

שעשאן לציץ קדרה

לכוסר אפי' בישיק

ביותר אפי' קדרה

שמכשילן ביותר אין

לעולם שפוטא אובלין

מבעי ליה או ספסא

מומא אובלין ואם

לא ווי אמרה חנינא

דספסא מומא אובלין

עור ששלק אפי' שאר

עורות מספסאן מיטת

אובלין כי שלק חרש

לית עינין עור חמור

דאפי': א"ר אלעזר

לא שנו אלא שאין

עמה ולד לכוסר מה

התן שלא שיצתה

מקצתה אמרה באבילה

דאין שליו בלא ולד

דאין שאין עמה ולד

בפי' בהמה אבל יש

עמה ולד בפי' הבהמה

אין חוששין לולד אחר

דלא נימא אע"פ שיש

בפיעה ולד שמה ולד

אלא אע"פ לא שנו אלא

אמר שליו נמי אמרה

לא צריך קרא למיטרא

לא נצרכה אלא אפי'

שעשאן לציץ קדרה

לכוסר אפי' בישיק

ביותר אפי' קדרה

שמכשילן ביותר אין

לעולם שפוטא אובלין

מבעי ליה או ספסא

מומא אובלין ואם

לא ווי אמרה חנינא

דספסא מומא אובלין

עור ששלק אפי' שאר

עורות מספסאן מיטת

אובלין כי שלק חרש

לית עינין עור חמור

דאפי': א"ר אלעזר

לא שנו אלא שאין

עמה ולד לכוסר מה

התן שלא שיצתה

מקצתה אמרה באבילה

דאין שליו בלא ולד

דאין שאין עמה ולד

בפי' בהמה אבל יש

עמה ולד בפי' הבהמה

אין חוששין לולד אחר

דלא נימא אע"פ שיש

בפיעה ולד שמה ולד